

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 6. juli 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 347 (AMU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EI).

29. juli 2009

J.nr. 09-119-0200

Spørgsmål nr. 347:

”Ministeren bedes oplyse, om f.eks. aktivering, jobtræning og lignende vil blive betragtet som arbejde, som kan medregnes i retten til optjening af fuld kontanthjælp?”

Endeligt svar:

Arbejdsdirektoratet har oplyst, at EU-retten ikke giver klare anvisninger herpå, men Domstolen har behandlet to konkrete sager herom.

1) Trojani-dommen omhandlede en fransk statsborger, der boede i Belgien på et herberg for hjemløse og foretog forskellige opgaver i ca. 30 timer om ugen, for hvilket han til gengæld modtog naturalydelser (logi) samt lommepenge. Trojani søgte de belgiske myndigheder om ydelser til sikring af et eksistensminimum (minimex), men fik afslag. Begrundelsen var, at han ikke var belgier samt heller ikke kunne betragtes som arbejdstager. Dette indebar, at han derfor heller ikke havde ret til sociale ydelser

Domstolens konklusion med hensyn til om arbejdet var reelt og faktisk var, at der ikke var tale om økonomisk virksomhed, når der er tale om personer, der ikke er i stand til at arbejde under normale vilkår.

Domstolen konkluderede imidlertid, at den i Trojanis tilfælde ikke kunne vurdere generelt, om der var tale om reel og faktisk virksomhed, idet arbejdet blev fastlagt på individuel basis. Det var op til den nationale ret at afgøre det. I den henseende skulle den nationale ret tage i betragtning, om Trojanis opgaver normalt kunne anses for henhørende under arbejdsmarkedet.

2) Betray-dommen omhandlede en tysk statsborger, der havde ophold i Holland. Som følge af stofmisbrug blev han ansat på ubestemt tid på en virksomhed under en særlig ordning, der er indført ved "Wet Sociale Werkvoorziening" (WSW).

Det fremgår af forelæggelseskendelsen, at WSW er en ordning, som har til formål at lade udføre arbejde med henblik på at bevare, genskabe eller fremme arbejds-

dygtighed hos personer, som på ubestemt tid og på grund af egne forhold ikke er i stand til at arbejde under normale vilkår.

Domstolen udtalte, at virksomhed, der blot er et middel til genuddannelse af de personer, der udøver den, eller til, at de på ny kan finde beskæftigelse, ikke kan anses for en reel og faktisk økonomisk virksomhed (Bettray-dommen, præmis 17).

I dommen fastslås det således, at den virksomhed, der udøves efter WSW-ordningen, ikke kan anses for en reel og faktisk økonomisk virksomhed, idet den blot er et middel til genuddannelse af de personer, der udøver den, eller til, at de på ny kan finde beskæftigelse, og formålet med det lønnede arbejde, der er afpasset efter den enkeltes fysiske og psykiske muligheder, er, at den pågældende på kortere eller længere sigt genvinder evnen til at beklæde en almindelig stilling og kan leve på en måde, der er så normal som muligt.

Spørgsmålet om, hvorvidt de konkrete danske ordninger som aktivering, jobtræning og lignende indebærer reel og faktisk økonomisk virksomhed eller aktivitet, der efter en tid kan give status som arbejdstager, har ikke tidligere været forelagt ministeriet. Det kræver nærmere analyser af EU-retten, der vil blive igangsat snarest.

Venlig hilsen

Inger Støjberg